

bare at forbyde foreninger, medmindre der er en strafferetlig bevisvurdering. Ellers giver vi nemlig køb på friheden, og så er det Hizb-ut-Tahrir, der har vundet.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

At undersøge, om der er blevet opfordret til strafbare forhold, skal man selvfølgelig gøre sådan rent formelt, men det ligger jo vel egentlig direkte i det skrift, der er udgivet, og det, der står på den pågældende forenings hjemmeside. Så det kan sikkert gå meget hurtigt med at få undersøgt, at der egentlig er opfordret til mord.

For at tage talerne bagfra: Jeg er ikke enig med fru Elisabeth Arnold i, at det fra Hizb-ut-Tahrirs side kun handler om at angribe en bestemt befolkningsgruppe. Det gør det også. Men det er da bestemt noget, der smitter af på det danske samfund. Den holdning og den model og den agiteren, de har, er da i hvert fald noget, som ødelægger det danske samfunds måde at fungere på. Det må da være klart. Sådan ser jeg i hvert fald på det.

Til fru Sandy Brinck omkring det med den samme holdning til nazisme: Jeg ved også godt, at selvfølgelig ville alle tage afstand fra det, hvis det var nazister, der gjorde præcis det samme, udsendte de samme løbesedler, men jeg synes bare, jeg kan fornemme og huske tilbage i tiden – og det er bestemt ikke noget forsvar for nogen – at det virkelig er noget, som kan få folketingsmedlemmer op på barrikaderne, når der skal synges omkring nazisters huse. Hvornår har der været nogen ude at synge i forbindelse med denne her Hizb-ut-Tahrir-organisation? Det kunne jeg egentlig også godt tænke mig at der var nogen der gjorde.

Kl. 17.20

Til fru Line Barfod, der spørger, om staten støtter: Ja, det gør den jo så indirekte. Jeg ved godt, at staten ikke giver penge til den organisation, nej, det ved jeg faktisk ikke om den gør, men den støtter jo organisationen og deres medlemmer indirekte ved, at de bor nogle steder, hvor de får boligstøtte, de får lov til at leje københavnske skoler, når de holder deres møder. Nej, hvis det skal være hundrede procent korrekt, kan det godt være, at det i den sag dér er kommunen, der så har støttet det, men det er sådan set ét fedt i denne her sammenhæng, synes jeg.

Med hensyn til de strafbare forhold, som justitsministeren omtaler: Selvfølgelig skal dom-

stolene undersøge, om der ligger nogle strafbare forhold i det, men jeg håber så, at det kan gå lynhurtigt, for det, der fremgår, når man på skrift opfordrer til mord, må da bestemt ikke være særlig legalt.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Hr. Per Dalgaards fornemmelser er altså ikke nok for mig. Jeg vil godt bede hr. Per Dalgaard om at gå op Folketingets talerstol og trække den antydning tilbage af, at de øvrige partier – måske nogle mere end andre, det ved jeg ikke, det kunne jeg ikke høre bag ordene – skulle have forholdt sig anderledes til den her slags afskyelige udtalelser, hvis de var kommet fra nogle andre grupper, nogle andre foreninger. Jeg synes, det er en grov anklage at komme med om så alvorligt et punkt.

Vi har det altså ikke sådan, at vi kun vil sætte grænser for ytringer eller foreningsfriheden, når det er nogen, vi er uenige med. Sådan fungerer demokratiet ikke. Og når hr. Per Dalgaard om lidt kommer op og svarer, vil jeg egentlig godt bede hr. Per Dalgaard om at forholde sig til, at Per Dalgaards partifælle hr. Søren Krarup under debatten den 9. april sagde følgende: »Ved hjælp af § 266 b« – det er racismeparagraffen – »kan man kujonere den offentlige debat i landet og slæbe folk for domstole i stedet for at tage kampen op mod deres ytringer på den frie og den offentlige debats betingelser.«

Det er det fuldstændig diametralt modsatte synspunkt af, hvad hr. Per Dalgaard står og siger i dag på Dansk Folkepartis vegne. Det hænger ikke sammen. Vi andre har dog en stringent holdning.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Per Dalgaard sagde, at det jo var noget, der bredte sig til hele samfundet og ville blive skadeligt for demokratiet; selv om der ikke var angreb på Danmark og det danske demokrati i Hizb-ut-Tahrirs løbesedler og på deres hjemmeside, var det jo alligevel noget, der kom til at påvirke det danske samfund. Det kan man ikke udelukke, og derfor er det også vigtigt, at vi har den debat i dag om, hvor meget vi skal tage afstand fra og på alle mulige måder fordømme de udtalelser, der er kommet.

Men jeg må sige, at jeg har mere tiltro til det danske samfunds robusthed end som så. Jeg tror faktisk ikke, at 200 fanatiske muslimer kan øde-